

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΤΟΥΣ

Ο γάτος με τὸ περπάτημα τοῦ πεθαμένου δικαστηῦ. Ἡ ἀναστάσις τῶν φρουρῶν τοῦ Κυβερνείου. Ὅπου τὸν παρευσίχθουν ἄλλα. Τὰ πνεύματα τῶν νεκρῶν περὶ πηγαινέου στοῦς γάτους. Ἡ λατρεία τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων πρὸς τοὺς γάτους. Νεκροταφεία γάτων. Ὁ χριστιανισμὸς διώκτης τῶν γάτων. Περιεργὴ καὶ μυστηριώδης περιστατικά. κτλ. κτλ.

Φωτογραφία ἀριθμ. 4. Ὁ γνωστὸς μοναχικονηθῆτης κ. Μανώλης Καλομοίρης.

λων γάτων. Βάδιζε ἀλλόκοτα, καὶ μάλιστα, ὅπως φάνηκε στὸν ἰθαγενῆ φρουρῷ, κατὰ τὸν τρόπο τοῦ περπατοῦσ, ὅταν γύριζε στὴν κατοικία τοῦ ὄστερ' ἀπ' τὸ δέκντο του στὴ λέσχη, ὁ μακαριτῆς δικαστῆς, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ παρῆσαν οἰσάν, περπατοῦσε γέγοντας πότε δεξιὰ καὶ πότε ἀριστερά.

Ὁ δεσιδαίμων φρουρῷ, κατάληκτος γι' αὐτὸ ποὺ εἶχε δεῖ, χάλασε ἀμέσως καὶ τὸν ἄλλους συντροφους του, καθὼς καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς λογία καὶ διηγήθηκε τὸ περίεργον αὐτὸ περιστατικόν. Φεῖνοι δὲν ἐπιστάλησαν νὰ πιστεύουν τὴν ἡγήγησιν του καὶ ἀπέδωσαν στὸ πράγμα ἑξαιρητικὴν σημασίαν.

Πήγαν λοιπὸν καὶ συμβουλεύθησαν ἕναν ἰθαγενῆ ἱερέα, ὁ ὁποῖος τοῦς ἔδωσε ἀμέσως ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου. Τοῦς εἶπε διηλαθὶ ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ νεκροῦ κυβερνήτη, φερόντας μετὰ θάνατον ἀπὸ τὸ χορμὶ του, εἶχε μπεῖ μέσα στὸ σῶμα τοῦ γάτου, σύμφωνα μ' ἕνα δόγμα τῆς βοηζιανικῆς θεολογίας, ποὺ λέγει ὅτι ἡ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων, μετὰ τὸ θάνατό τους, πηγαινέται στὰ ζῶα.

Φωτογραφία ἀριθμ. 7. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.

Οἱ περισσότεροὶ λαοὶ τῆς γῆς ἐπίστευαν, ἀπὸ ἄλλες σφειδὸν τῆς ἐποχῆς, στὴς πρὸ ἀλλόκοτες καὶ τῆς πρὸ ἑξωφρενικῆς δεσιδαίμονιες σχετιζοῦς μετὰ γάτους. Μερικῆς ἀπ' αὐτῆς ἑξακολουθοῦν νὰ σκεφνται καὶ μεζοὶ σήμερα, πρὸ πάντων στοῦς προτογοῦν καὶ βασιλοῦς λαοῦς τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικής. Χαρακτηριστικὸν καὶ σχετικὸν μετὰ τὸ θέμα μὲς εἶνε καὶ τὸ ἀκόλουθον περιστατικὸν ποὺ συνέβη πρὸ ὀλίγου καιροῦ στὴ Βουλγαρίᾳ τῶν Ἰνδίων:

Πέντε μῆρες μετὰ τὸ θάνατό τοῦ Ἁγγλοῦ δικαστοῦ τῆς Βουλγαρίας σὲν Ρόατορ Γκράν, μὴ νύκτα, χάλασε ἀπὸ τοῦς φρουρῶν τοῦ Κυβερνείου, ἕνα φεῖλαγον στὴν ἑσπέρα, εἰς ἕξαιρητικὸν ἕνα ἀπὸ τοῦς γάτους τοῦ σπιτοῦ νὰ περῶντὶ τὸ ζωοκλίμα τῆς πόλεως.

Αὐτὸ, βέβαια, δὲν ἦταν τίποτ' ἐξαιρετικόν, ἀλλὰ ὁ φρουρῷ παρατήρησε καὶ κατὰ ἄλλο ποὺ τοῦ ἔκανε ξεχωριστὴ ἐντύπωση. Ὁ γάτος αὐτοῦ δὲν εἶχε τὸ συνήθισμένον περπάτημα τῶν ἄλλων γάτων.

Βάδιζε ἀλλόκοτα, καὶ μάλιστα, ὅπως φάνηκε στὸν ἰθαγενῆ φρουρῷ, κατὰ τὸν τρόπο τοῦ περπατοῦσ, ὅταν γύριζε στὴν κατοικία τοῦ ὄστερ' ἀπ' τὸ δέκντο του στὴ λέσχη, ὁ μακαριτῆς δικαστῆς, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ παρῆσαν οἰσάν, περπατοῦσε γέγοντας πότε δεξιὰ καὶ πότε ἀριστερά.

Ὁ δεσιδαίμων φρουρῷ, κατάληκτος γι' αὐτὸ ποὺ εἶχε δεῖ, χάλασε ἀμέσως καὶ τὸν ἄλλους συντροφους του, καθὼς καὶ τὸν ἐπὶ κεφαλῆς λογία καὶ διηγήθηκε τὸ περίεργον αὐτὸ περιστατικόν. Φεῖνοι δὲν ἐπιστάλησαν νὰ πιστεύουν τὴν ἡγήγησιν του καὶ ἀπέδωσαν στὸ πράγμα ἑξαιρητικὴν σημασίαν.

Πήγαν λοιπὸν καὶ συμβουλεύθησαν ἕναν ἰθαγενῆ ἱερέα, ὁ ὁποῖος τοῦς ἔδωσε ἀμέσως ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου. Τοῦς εἶπε διηλαθὶ ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ νεκροῦ κυβερνήτη, φερόντας μετὰ θάνατον ἀπὸ τὸ χορμὶ του, εἶχε μπεῖ μέσα στὸ σῶμα τοῦ γάτου, σύμφωνα μ' ἕνα δόγμα τῆς βοηζιανικῆς θεολογίας, ποὺ λέγει ὅτι ἡ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων, μετὰ τὸ θάνατό τους, πηγαινέται στὰ ζῶα.

Ἐπειτ' ἀπ' αὐτὸ, οἱ φρουροὶ ἀποφάσισαν νὰ φεῖνονται στὸν προνομιῶν γάτο μετὰ τὸν ἴδιον σεβασμὸν καὶ μετὰ τῆς ἴδιας τιμῆς ποὺ ἀπέδιδαν στὸ μακαριτῆ γέμιό του. Τὸ καθὼς ὅμως ἦταν ὅτι ὁ συνάδελφός του δὲν εἶχε προσέξει τοῦς ἀπ' ὄλους τοὺς γάτους τοῦ Κυβερνείου ἦταν ἐκείνος ποῦχε περῶσαι τριζιλίζοντας τὸ ζωοκλίμα.

Κι' ἔτσι, γιὰ νάνα ἀποδεδιχτοῦ σίγουροι, ἄρχισαν νὰ παρουσιάζουν ὄπλα, νὰ κάνουν ἐπισημοῦς, νὰ παραμετροῦσαν μπροστὰ ὅς ἄλλως ἀνεξαιρέτως τοῦς γάτους τοῦ σπιτοῦ. Κι' οἱ Ἁγγλοὶ, ποὺ παρακολούθησαν μ' ἐκπλήξις ὄλα αὐτὰ, γελούσαν μετὰ τὴν χαρδιὰ τους γιὰ τὴ δεσιδαίμονιαν τῶν ἀλλοτρίων φρουρῶν.

Οἱ ἰθαγενεῖς τοῦ Σιὰν καὶ τῆς Βιρμανίας πιστεύουν ἐπίσης ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν νεκρῶν πηγαινέται καὶ διαλέγει γιὰ κατοικίαν του... ἕνα γάτο. Γι' αὐτὸ λοιπὸν, ὅταν πεθαίνουν οἱ προσφιλεῖς του, παίρνουν τοὺς ἀγαπημένους των γάτους, τοὺς κλείνουν σ' ἀσημένια κλου-

βιά καὶ τοὺς φιλῶνε μέσα στοῦς νασοῦς, ὅπου τοὺς λατρεύουν σὰν θεοῦς.

Περαιτέρω ἀπ' ὄλους τοὺς λαοῦς ἐλάτρευαν τοὺς γάτους οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, οἱ ὁποῖοι τοὺς κρατοῦσαν κλεισμένους κατὰ κελιάδια μέσα στοῦς νασοῦς των. Ὅταν φοροῦσαν, οἱ ἱερεῖς τοὺς ἐμαλασίαινον καὶ τῆς κοίτης των τῆς ἐμβαδαν μέσα σὲ εἰδικὰ νεκροταφεία ποὺ ἔστησαν κοντὰ στοῦς νασοῦς. Κατὰ τῆς τελευταίας ἀρχαιολογικῆς ἀνασκαφῆς μὲσα σὲ δύο τέτοια νεκροταφεία βρέθηκαν ἐν ὄψει... δεκα χιλιάδες μαλασαίωμενον γάτων!

Εἰσὶς στὴν Ἰαπωνίαν ἐπάσχει ἕνα εἶδος γάτων, οἱ ὁποῖοι λέγονται «εἰμανοῦ» καὶ στοῦς ὁποῖους οἱ γάτοισιν φερόνται μετὰ ἑξαιρετικῆς εὐλάβειας γιὰ τοὺς θεοῦς ἱερούς. Ἄλλα καὶ στοῦς ἄλλους ἀνατολικοῦς λαοῦς οἱ γάτοι τιμωροῦνται ἑξαιρετικῶν προσημοῦσιν λόγῳ τῆς ἱερότητος ποῦτοῦς ἀποδίδουν.

Γιὰ ὄλους αὐτοὺς τοὺς λόγους κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανισμοῦ αἰῶνες, οἱ γάτοι πολεμήθησαν μετὰ πραγματικῆς λύσσα ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας. Κ' ἔτσι, ἕνωσ' ἔβλεπν τὴν ἐπισημὴν ἐπίστευσιν πρὸς ὁ γάτος εἶνε ζῶο ἄφθο, ἀπὸ τότε ἄρχισαν νὰ πιστεύουν ἀσφιδῶς τὸ ἀντίθετο, ὅτι διηλαθὶ ἦταν ὄργανο τοῦ Σατανᾶ.

Κατὰ τὸν μεσαιῶνα, δημοφιλῆθηκαν ἡ πρὸ ἀλλόκοτες προλήψεις σχετιζοῦς μετὰ τοὺς γάτους, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπταν τὰ πνεύματα ἐκ μέσων τοῦ τρομοκρατικῆς ἀπὸψεως. Παλλῆς ἀπ' αὐτῆς τῆς δεσιδαίμονιες διατηροῦνται ἀκόμα καὶ σήμερα.

Στὴν ἐπαρχίαν Μονταφεράτο τῆς Ἰταλίας, π. γ., οἱ ἀγέλιες χωρικοὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμα νὰ πιστεύουν ὅτι οἱ γάτοι ποὺ γροῦζουν τὸ Φλεβιῶν ἄσπιον στὰ γεωμυθία εἶνε ζοοκίνοισιν καὶ ἀποτελοῦν ζωντανὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Διαιβόλου! Ἀνάλογη δασαία ἐπιμαρτεῖ καὶ στὴν Οὐγγαρίαν, ὅπου πιστεύουν ὅτι οἱ γάτοι σὲ ἡλικίαν 7-12 χρόνων γίνονται... μάγοι!

Σχετιζοῦς μετὰ τῆς προλήψεως ποὺ ἐπιμαρτεῖται κατὰ τὸ μεσαιῶνα γιὰ τοὺς γάτους, ὁ περίφημος Γερμανὸς ἱστορικὸς καὶ χρονολογικὸς τοῦ 16ου αἰῶνος Μπαγκέ ἀναφέρει τὸ ἑξῆς ἀλλόκοτον καὶ ἀνεξήγητον ἀνέκδοτο:

Κάποιος γεωργὸς τοῦ Στρασβούργου, εἰς ὅπου ἔβλεπε ἕνα βράδον στὸ σπιτι του, εἶδε ἄσπαινα νῆαρχοντα κατὰπάνω τῶν τρεῖς γάτοι. Ἐπειδὴ φοβήθηκε μὴ τὸν ξεσοῖσιν ἡ μὴν τοῦ κῆνον πῶσο ἄλλο χειρότερο, τράβηξε τὸ μαγαζὶ του καὶ τοὺς ἀλίγησε καὶ τοὺς τρεῖς.

Μόλις ὅμως πέρασε μιὰ ὥρα ὄστερ' ἀπ' τὸ ἐπισόδιον αὐτό, παρουσιάστηκαν στὸ σπιτι του δύο ἐκάληλοι τῆς δημοχαιρίας—οἱ ὁποῖοι τότε ἐκελευσαν χρεῖν χοροφυλάκων—καὶ τὸν συνέλαβαν μετὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι εἶχε πλιηγοῦσε τρεῖς... κωριές τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Στρασβούργου! Καὶ πραγματικῶς, ὅπως ἑξακολουθοῦν, ἡ τρεῖς αὐτῆς κωριές, ἡ ὁποῖες ἠσολοῦντο μὲ τὴν μαγείαν, ἔφεραν πλιηγὴν στὰ ἴδια μέρη τοῦ σώματος, στὰ ὁποῖα ὁ χωρικός εἶχε τραυματίσει τῆς γάτες...

Φωτογραφία ἀριθμ. 6. Ἡ κ. Καλλιγρῆ Παρρέν

αἰῶνος Μπαγκέ ἀναφέρει τὸ ἑξῆς ἀλλόκοτον καὶ ἀνεξήγητον ἀνέκδοτο:

Κάποιος γεωργὸς τοῦ Στρασβούργου, εἰς ὅπου ἔβλεπε ἕνα βράδον στὸ σπιτι του, εἶδε ἄσπαινα νῆαρχοντα κατὰπάνω τῶν τρεῖς γάτοι. Ἐπειδὴ φοβήθηκε μὴ τὸν ξεσοῖσιν ἡ μὴν τοῦ κῆνον πῶσο ἄλλο χειρότερο, τράβηξε τὸ μαγαζὶ του καὶ τοὺς ἀλίγησε καὶ τοὺς τρεῖς.

Μόλις ὅμως πέρασε μιὰ ὥρα ὄστερ' ἀπ' τὸ ἐπισόδιον αὐτό, παρουσιάστηκαν στὸ σπιτι του δύο ἐκάληλοι τῆς δημοχαιρίας—οἱ ὁποῖοι τότε ἐκελευσαν χρεῖν χοροφυλάκων—καὶ τὸν συνέλαβαν μετὰ τὴν κατηγορίαν ὅτι εἶχε πλιηγοῦσε τρεῖς... κωριές τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ Στρασβούργου! Καὶ πραγματικῶς, ὅπως ἑξακολουθοῦν, ἡ τρεῖς αὐτῆς κωριές, ἡ ὁποῖες ἠσολοῦντο μὲ τὴν μαγείαν, ἔφεραν πλιηγὴν στὰ ἴδια μέρη τοῦ σώματος, στὰ ὁποῖα ὁ χωρικός εἶχε τραυματίσει τῆς γάτες...

Ἡ φωτογραφίαις τῆς σελίδος ἀπέναντίς, εἶνε ἡ γνωστῆ τοῦ Διαγωνισμοῦ μας, μετὰ τὸ ὄνομα τῶν εἰκονιζομένων.

Φωτογραφία ἀριθμ. 5. Ὁ γνωστὸς λογογράφος κ. Παντελῆς Χόρν

Γιὰ ὄλους αὐτοὺς τοὺς λόγους κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανισμοῦ αἰῶνες, οἱ γάτοι πολεμήθησαν μετὰ πραγματικῆς λύσσα ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς ἐκκλησίας. Κ' ἔτσι, ἕνωσ' ἔβλεπν τὴν ἐπισημὴν ἐπίστευσιν πρὸς ὁ γάτος εἶνε ζῶο ἄφθο, ἀπὸ τότε ἄρχισαν νὰ πιστεύουν ἀσφιδῶς τὸ ἀντίθετο, ὅτι διηλαθὶ ἦταν ὄργανο τοῦ Σατανᾶ.

Κατὰ τὸν μεσαιῶνα, δημοφιλῆθηκαν ἡ πρὸ ἀλλόκοτες προλήψεις σχετιζοῦς μετὰ τοὺς γάτους, οἱ ὁποῖοι ἔβλεπταν τὰ πνεύματα ἐκ μέσων τοῦ τρομοκρατικῆς ἀπὸψεως. Παλλῆς ἀπ' αὐτῆς τῆς δεσιδαίμονιες διατηροῦνται ἀκόμα καὶ σήμερα.

Στὴν ἐπαρχίαν Μονταφεράτο τῆς Ἰταλίας, π. γ., οἱ ἀγέλιες χωρικοὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμα νὰ πιστεύουν ὅτι οἱ γάτοι ποὺ γροῦζουν τὸ Φλεβιῶν ἄσπιον στὰ γεωμυθία εἶνε ζοοκίνοισιν καὶ ἀποτελοῦν ζωντανὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Διαιβόλου! Ἀνάλογη δασαία ἐπιμαρτεῖ καὶ στὴν Οὐγγαρίαν, ὅπου πιστεύουν ὅτι οἱ γάτοι σὲ ἡλικίαν 7-12 χρόνων γίνονται... μάγοι!

Φωτογραφία ἀριθμ. 8. Ἡ Μάνα τοῦ Στρατιώτου, κ. Ἄνα Παπαδοπούλου